

**Oświadczenie złożone
przez senatora Czesława Ryszkę
na 80. posiedzeniu Senatu
w dniu 7 sierpnia 2015 r.**

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra obrony narodowej Tomasza Siemoniaka oraz do naczelnego prokuratora wojskowego Jerzego Artymiaka

Szanowny Panie Ministrze! Szanowny Panie Prokuratorze!

Na mocy art. 1, art. 2, art. 3 i art. 4, ustawy z 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego proszę o udzielenie niezbędnej pomocy Tadeuszowi A. w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji – karty powołania do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej z września lub października 1980 r., wydanej przez komendanta Wojskowej Komendy Uzuppełnień w Białogardzie. Postępowanie prowadzi Wojewódzki Sztab Wojskowy w Szczecinie (nr 29/2015).

W szczególności proszę o, po pierwsze, dopuszczenie dowodów niezbędnych do wyjaśnienia sprawy, głównie protokołu przesłuchania pokrzywdzonego z września 1981 r. prowadzonego przez oficera kontrwywiadu; po drugie, ustalenie dokładnego przebiegu służby, zwłaszcza od września 1981 r. do września 1982 r.; po trzecie, zwolnienie pokrzywdzonego z ewentualnej tajemnicy wojskowej; po czwarte, ustanowienie obrońcy z urzędu ze względu na stan zdrowia; po piąte, ustalenie, z czyjej inspiracji został powołany do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej; po szóste, wskazanie przepisów, które zostały złamane.

Uzasadnienie

Pokrzywdzony Tadeusz A. pracował od lutego 1976 r. w Hucie Katowice w Dąbrowie Górniczej (Pion Głównego Mechanika, Wydział M-67) na stanowisku ślusarza. We wrześniu 1980 r. wpisał się do NSZZ „Solidarność”. W reakcji na to został wcielony już w październiku 1980 r. do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej w Kołobrzegu JW 3644. Odwołał się od decyzji – karty powołania do wojska, ale Wojewódzki Sztab Wojskowy w Koszalinie nie uwzględnił odwołania. Uznano go za wroga socjalistycznego państwa. Był wtedy studentem na przedostatnim roku zawodowego studium administracyjnego (etap zawodowy trzyletni) Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Wydział Prawa i Administracji. Dopiero po jego ukończeniu powinien być wzięty na rok do szkoły oficerów rezerwy. Przedtem kilka razy odroczone mu służbę na wniosek pracodawcy. Podczas służby zasadniczej po przesłuchaniu przez oficera kontrwywiadu we wrześniu 1981 r. na temat użycia wojska przeciw strajkującym został skierowany w dowód „wdzięczności politycznej” do kopania rowów jako jedyny z jego pododdziału do sztabu dywizji w Koszalinie. Zabrano go z powrotem do macierzystej jednostki w Kołobrzegu tuż przed stanem wojennym. W okresie stanu wojennego przebywał w różnych garnizonach. Decyzja o powołaniu do służby zasadniczej przerwała mu studia, pracę i działalność związkową, uniemożliwiła otrzymanie mieszkania, pozbawiła tytułu podchorążego i stopnia oficerskiego.

Z wyrazami szacunku
Czesław Ryszka